

Balatonberényi Tükörkép

"Itt mindenki szóhoz jut." "A véleménye miatt senki ne szenvedjen zaklatást."

Balatonberényi BÚCSÚ

2012. június 24. (vasárnap)
Sportpálya melletti parkoló

Program:

- 11.00 ÜNNEPI SZENTMISE
a Római Katolikus Templomban
- 14.00 II. BALATONBERÉNYI
CSICSERGŐ KÖR FUTÓVERSENY
Távok: 1km, 3 km, 10 km
Rajt/cél: sportpálya parkoló
Előzetes jelentkezés:
Takács Szilveszter +36 20 931 8627
Nevezés 13.00-tól a helyszínen
- 14.00-tól HELYI KÉZMŰVES TERMÉK VÁSÁR
- 14.00- GYERMEKPROGRAMOK:
Retro fotózás jelmezekkel
Arcfestés
Gyöngyfűzés
Bábkészítés
Mézeskalács díszítés
Fafaragás
- 15.00 „MADE IN HUNGÁRIA”
a Lipóti Színjátszó Csoport
zenés-táncos előadása
- 16.00 „ÖRDÖNGÖS JANKÓ”
interaktív bábelőadás
- 17.00 KISTÉRSÉGI HAGYOMÁNYŐRZŐ-
ÉS NÉPDALCSOPORTOK bemutatói
- 20.00-tól BÚCSÚI BÁL
a Start tánczenekarral

A szervezők a programváltoztatás jogát fenntartják!

„Az Óperenciás tengeren innen...”

III. Mesefesztivál

BALATONBERÉNY

2012. július 1., vasárnap

10.00 órától - 18.00 óráig

Helyszín: Jó idő esetén a Községi Strand, rossz idő
esetén a Művelődési Ház

Programok:

Ügyességi játékok:

- ☞ Akadálypálya
- ☞ Zsákban futás
- ☞ Hétmérföldes csizma
- ☞ Ugrókötéll és hullahopp karika verseny
- ☞ Bajvívás
- ☞ Homokvárépítés
- ☞ Aszfaltrajzverseny

Logikai játékok

Kvízjátékok

Mese-karaoke

16.00 órakor mesejáték a nagyszínpadnál a
MIAMANÓ Színház előadásában

12.00 -13.30 ebédszünet

Minden gyermeket
nagy szeretettel
és sok meglepetéssel várunk!!!!

Aranyhíd Fesztivál 2012.

BALATONBERÉNY

Helyszín:

Jó idő esetén Szabadtéri -színpad

Rosszidő esetén: Művelődési Ház

Június 24.	Szezonnyitó és Búcsú Népdalkörök találkozója
Július 1.	Mese Fesztivál "Az Óperenciás tengeren innen"
Július 6.	Operett est
Július 13.	Tóparti -tő-party Start zenekarral
Július 22.	Dunántúli Amatőr Művészeti Fesztivál Nemzetiségi Néptánc Verseny
Július 28.	DAMF Moderntánc verseny
Augusztus 4.	Szamba show a Balaton M&K Együttessel
Augusztus 11.	Aranyhíd meglepetés program
Augusztus 20.	Ünnepi megemlékezés, Kenyérszentelés, Tűzijáték

MARCALI

Június 15.	Szezonnyitó: Sziget Színház: FAME-musical Helyszín: szabadtéri színpad 2012.08.03
Június 24.	Múzeumok éjszakája- Szent Iván éji mulatoka több helyszínen 2012.08.04
Június 28-július 01.	VIII. Eurofolk Fesztivál- Marcali 29.-én menettánc és gálaműsor, Holdviola koncert 30.-án külföldi együttesek műsora, 22-órától Vad Fruttki koncert, 01.-én. Felvonulás és gálaműsor Helyszín: Európa Park, szabadtéri színpad és rendezvényátor
Július 07.	Marcali színjátszók előadása: Óz a nagy varázsló. Helyszín: szabadtéri színpad
Július 21.	Marcato Ütőegyüttes és a Balaton M&K koncertje Helyszín: szabadtéri színpad
Július 27.	Térzene Balatonkeresztúri Fúvós fesztivál részvevőinek előadásában Helyszín: szabadtéri színpad
Augusztus 4	Marcali zenekarok koncertje Helyszín: szabadtéri színpad
Augusztus 11	Retro buli a Hapi Boys együttesel Helyszín: szabadtéri színpad
Augusztus 18	A Fekete Péter című musical előadás Kéthelyi Árnýkban Alapítvány és a Marcali Kulturális Központ Színjátszóinak közös előadása Helyszín: szabadtéri színpad
Augusztus 20.	Nemzeti ünnep: Ünnepi szentmise és kenyérszentelés Helyszín: szabadtéri színpad
Augusztus 25	Nyár búcsúztató party a Főnix zenekarral Helyszín: szabadtéri színpad

BALATONMÁRIAFÜRDŐ

2012.05.25.-05.29.	Falunap, Gróf Széchenyi Imre szobor avatása, Pünkösdi találkozó
Július 06	Központi strand- Színpad Zafira hástánc bemutató
Július 20	Balatonmárfafürdő-alsó Szelence Néptáncgyűttes és zenekara
Július 20	Balatonmárfafürdő-alsó Színház az egész világ Csillagvirág Művészeti Modellóvoda
Július 21	Fergeteges Forgatag, Balaton M&K és Marcato Ütőegyüttes
Július 26.- 29.	Központi strand - Színpad II. Máriai utcatárlat
Július 27	Központi strand előtti tér Fergeteges Forgatag Táncbarát kör
Augusztus 03.-05.	Balatonmárfafürdő-alsó Utczenei fesztivál
Augusztus 03	Központi strand - Színpad Balaton M&K és Marcato Ütőegyüttes fellépése
Augusztus 10	Balatonmárfafürdő-alsó Magma Tűzszínház műsora
Augusztus 11	Balatonmárfafürdő-alsó Strigers gitártrío
Augusztus 17	Balatonmárfafürdő-alsó Folklor est
Augusztus 20	Központi strand - Színpad Operett est - Zalaegerszegi Színház színművészei előadásában
	Balatonmárfafürdő-alsó Államalapítás ünnepe
	Központi strand

BALATONKERESZTÚR

Június 30	Népdalkörök és Néptáncsoportok találkozója
Július 14	Szent István tér Balaton M&K Fúvószenekar koncert
Július 28	Szent István tér Moderntánc Est
Augusztus 11.	Szent István tér Operett és Musical Est
Szeptember 22	Szent István tér Szüreti felvonulás
	Balatonkeresztúr község utcái

A program változtatás jogát a szervezők fenntartják!

Kedves Olvasóink!

Amint azt már korábban többször leírtuk, újságunk néhány ember lelkes összefogásával, társadalmi munkával készül, és minden költséget a szerkesztők viselnek, támogatást nem kapunk. Sajnos azonban gyakran visszajelzést is alig, legalábbis első kézből jövő, hasznos információt nagyon keveset.

Erre szeretnénk most Olvasóinknak lehetőséget adni, hogy a mellékelt kérdőív segítségével mondják el véleményüket az újságról, a benne szereplő írásokról.

A felmérésünk célja egyrészt az, hogy valamelyest választ kapjunk arra, hogy szükség van-e egyáltalán az újságra, melyek azok az írások, amelyeket Olvasóink szívesen és rendszeresen elolvasnak és hasznosnak találnak, és mi az, amit esetleg hiányolnak belőle.

Illetve szeretnénk egyáltalán valamilyen formában meggyőződni arról, hogy hány olyan ember van Balatonberényben, akit érdekel az újság sorsa – hiszen ha nagyon kevés kérdőív érkezik vissza hozzánk, akkor el kell gondolkodnunk azon is, hogy érdemes-e egyáltalán ezt a nem kis idő-, pénz-, és energia-befektetéssel járó munkát folytatni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy az újságban található kérdőívet töltsék ki, és juttassák el az újság címére!

Bedobhatják személyesen a Kossuth L. u. 28. szám postaládájába, vagy a kitöltött kérdőívet beszkennelve elküldhetik a bbereny.tukorkep@gmail.com email címre.

A kérdőív anonim, azaz nem kell ráírni nevet, és igyekeztünk viszonylag egyszerű, X-elős formában elkészíteni, de természetesen van lehetőség a véleményük hosszabb kifejtésére is.

A visszaküldés határideje (a nyári szünet miatt) 2012.szeptember 1.

A felmérésünk eredményeit a szeptemberben megjelenő újságban olvashatják.

Köszönettel: a Szerkesztőség

Remekül szerepeltek önkéntes tűzoltóink a körzeti versenyen

Kiválóan szerepeltek önkéntes tűzoltóink a Fonyódon rendezett körzeti tűzoltóversenyen.

Női rajunk a korábbi évek hagyományainak megfelelően remekül teljesített, s a második helyen zárt. A férfiak az elmúlt esztendőik legjobb eredményét elérve a nagyon előkelő harmadik pozíciót szerezték meg.

A szép teljesítményhez e helyről is szeretettel gratulálunk!

www.balatonbereny.hu

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretném megköszönni Ott György tanár úrnak, hogy facsemeték adományozásával hozzájárult az Ifjúsági Tábor (volt Ált. Isk.) parkosításához.

Köszönettel: Horváthné Simon Márta

Hitélet!

Az Anyaszentegyház öt-parancsolatának első pontja így szól:

"A vasárnapot és a kötelező ünnepeket szentmisével és pihenéssel szenteld meg!"

Hogy ennek a parancsnak eleget tudjunk tenni, tudomására hozzuk a Kedves Híveknek, hogy az elkövetkezendő hónapokban hogyan alakul a szentmisék rendje a BALATONBERÉNYI RÓMAI KATOLIKUS TEMPLOMBAN:

Június 10-én Úrnapja, reggel 8 órakor szentmise, utána körmenet a templomkertben. A körmenetben mennyezet (baldachin) alatt viszik az Oltáriszentséget.

Június 17-én reggel 8 órakor szentmise.

Június 24-én délelőtt 11 órakor ünnepi szentmise, ez a nap a templom búcsújának napja, ezért előtte szombaton, azaz június 23-án délután 1 órától az esti szentmiséig 19 óráig szentségimádás lesz a templomban.

Július hónaptól a vasárnap reggeli szentmisék 1/2 9 (fél kilenc) órakor kezdődnek.

Július második vasárnapjától, azaz 2012. 07. 08-tól vasárnaponként este is lesz szentmise 19 órai kezdettel egészen augusztus utolsó vasárnapjáig. Így az utolsó nyári vasárnap esti szentmise 2012. 08. 26-án lesz.

Ez a változás a szombat esti szentmiséket nem érinti. Tehát 19 órakor minden szombaton van, és lesz is szentmise.

Szeretettel várjuk a Kedves Híveket (a falu lakosságát) a fentebb közölt szentmisékre.

Római Katolikus Egyházközség

Szentmise a lengyel autóbusz-baleset áldozatainak emlékére

Lengyelországból Medjugoriába utazva Magyarországra érkezik egy lengyel zarándoklat.

Megemlékezve a tíz évvel ezelőtt ugyanezen útvonalon Magyarországon átutazó lengyel honfitársaikra, családtagjaikra, barátaikra, akik életüket veszítették útjuk során az emlékezetes autóbusz balesetben, a zarándoklat résztvevőinek és minden érdeklődőnek 2012.06.30-án, szombaton 9.00 órakor istentiszteletet tartanak Balatonkeresztúr templomában.

A program szerint kb. 10.30-kor a zarándokok a baleset helyszínére utaznak, ahol koszorúkat, virágot helyeznek el az elhunytak tiszteletére emelt emlékműnél.

Vöröskereszt Alapszervezettel kapcsolatos esemény

A Vöröskereszt tagsága kiveszi részét a falu életében. A falunapi rendezvényen közreműködünk, biztosítottuk az egészségügyi sátorban a felügyeletet az aktívakkal a rendezvény idejére. Részt vettünk a falu és temető takarításban.

Márciusi véradást szerveztünk és a véradás ideje alatt az aktívák segítséget adtak. Köszönetemet fejezem ki a munkájukért.

Gere Istvánnét vöröskeresztes tagunk hosszú éves munkája elismeréséül kitüntetésben részesítette a Magyar Vöröskereszt Országos Vezetősége, melyet ünnepélyes keretek között Kaposváron vett át 2012. május 8-án.

Kitüntetéséhez gratulálunk, további munkájához jó egészséget kívánok a Vöröskeresztes tagság és a magam nevében.

2012.06.08.

Kovács Nándorné
Vöröskereszt titkára

Zöld Manó a berényi óvodában

Idén hatodik alkalommal került megrendezésre a „Zöld Manó” környezetvédelmi vetélkedőnk. Szép számmal gyűltünk össze udvarunkban. Nyitótáncsal készültünk vendégeink fogadtatására. Az időjárás is kedvezett a rendezvényünknek, kellemes napsütésben járhattuk végig a hét állomást. Különböző feladatok végrehajtásával ösztönöztük a gyermekeket környezetünk óvására. Így megjártuk a kirándulók útját és összeszedtük az utánuk maradt szemetet, különböző anyagokat válogattunk, békákat és szöcskéket mentettünk, horgásztunk, vizet spóroltunk, szelektíven gyűjtöttük a szemetet.

Óvodánkba visszaérkezve, kaláccsal és szörppel, valamint Túró Rudi és fagyi felajánlással kínáltuk ovis társainkat. A résztvevők ügyességét és bátorságát oklevéllel jutalmaztuk.

Nagy szeretettel várunk jövőre is mindenkit!

Szeretnék köszönetet mondani a támogatóinknak, akiknek az anyagi hozzájárulásával és segítségével sikerült egy tartalmas, vidám, emlékezetes nappal meglepni gyermekeinket!

TÁMOGATÓINK:

Önkormányzat Balatonberény

Balaton Kenyér Kft, Marcali

Garai Pi-víz, Balatonszentgyörgy

Gere Balázs, Balatonszentgyörgy

Zibák Istvánné, Balatonberény

Percz Jánosné, Lipicsné Salamon Ágnes, Czimbalek Andrea, Balogh Noémi, Nilca Annamária, Kovácsné Karsos Andrea, Göncz Márta, Balatoni Anita, Posza Vivien, Kovácsné Végh Diána, Viszti Laura, Ifi Jarmilla, Garai Géza, Király Szabolcs.

Hálás köszönet az ismeretlen jótévedőinknek a névvel és emblémával ellátott pólókért!

Balatonberény, 2012. május 23.

Ifiné Bodó Erzsébet, tagintézmény-vezető

Gyermeknap i kalandozások Balatonberényben!

Június 2 - án, szombaton 38 gyermek és egy tucat szülő, (nagy mama, nagypapa, néni, barát.. stb) indult útnak a kezdetben nem túl barátságos idővel dacolva, Berény utcáin bandukolva, egy csomó feladatot megoldva (csúszva, mászva, halászva, " vadászva", labdázva) a gyermeknapnak. Szóval, ahogy már említettem, az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk kezdetekben, de a szülők azt mondták ..."ha már a szabadba terveztük a programokat, ők bizony mennek és csinálják a feladatokat! "Nyolc állomás várt a gyermekekre, és mivel eddig azt tapasztaltuk, hogy a csemeték nemigen tudják, melyik utca melyik, így minden állomáson, egy keresztrejtvény megfejtéséből kapták meg a következő utca nevét illetve állomásának helyszínét. Az érdekesebbnél - érdekesebb feladatokat láthatóan élvezte Mindenki. No meg a gyaloglást is, legfeljebb a nyúl cipőt csak az eső miatt kellett felvenni. Az éhezés tetőfokán a futball pályán elkészített babgulyás és spagetti csillapította éhségüket... És egy kis pihenés. Aztán 2 órákor vitorlázás várta a gyerekeket, ami ugyancsak nagy örömet okozott nekik. Utána jött egy kis jégkrém, és végül az eredményhirdetés! Természetesen senki nem ment haza üres kézzel, hiszen gyönyörű könyveket választhattak a gyermekek, a helyezésüknek megfelelő oklevéllel és egy kis csokoládéval kedveskedve nekik ezen a szép napon. És végül, de nem utolsósorban köszönetet szeretnék mondani Mindenkinek, aki valamilyen formában hozzájárult a mi BALATONBERÉNYI KALANDTÚRÁNKHOZ!

Czimbalek Andrea

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik segítették a rendezvényt:

A Magyar Tenger Vitorlás Egyesülettől:

Bölcz Lajos, Giber Tibor, Kerényi István, Fehér László, Novinszki József, Tóth Miklós, Kovács Csaba, Zsiborács Zoltán

Valamint: Barjáné Martin Judit, Bertókné Vadál Erzsébet, Böröcz Csaba, Czimbalek Andrea, Dudás Krisztina, Garai Ferenc, Horváth Zoltán, Takács Szilveszter, Kovács László, Tilesch József, Tilesch Józsefné, Szabó Aranka, Bató Elemérné, Sifter Kálmánné, Toronyi Zsolt, Magyar Zoltán és Ildikó, Bató Filoména és Dorottya, Németh László.

Balatonberényi Tükörcserepek

Mottó: „A nagy földgolyón csak egy kis darab,
De ez az otthonom és mindig az is marad...”

M1, 2010

Vasárnap esténként Szente Vajk műsorvezető széttárja karjait és szeretettel ránknézve, nevetve elkiáltja: Magyarország, szeretlek! Szeme ragyog, mozdulata őszinte, úgy hogy elhisszük neki, amit elkiált.

Vajon ismerik és nézik elegen ezt az adást Balatonberényben is?

A műsor maga egy játékos versengés két csapat, azaz két tábor között. Az elhangzó kérdések, feladványok és a zeneszámok is mind-mind a magyar történelemből, magyar alkotásokból valók. Szellemesen viccelődve, izgalommal fűszerezve terjeszti és szül ki a hazai kultúrát. (Tehát egy cseppet sem idegen-majmolás).

Közben jóérzéssel tapasztaljuk, hogy erősíti öntudatukat, ébreszti, táplálja egészséges büszkeségünket. Ezt bizony nagyon jól teszi! Nagy hiányt pótolgat ez a törekvés, nagy úrt próbál érdeklődéssel, önbecsüléssel kitölteni.

A két vetélkedő csapat vezetői pedig sziporkázó szellemi pengeváltásokkal úgy lekötik a TV néző figyelmét, hogy nincs lankadás, nincs unalom, csak feszült figyelem, csak villámgyorsan elrepülő vidám adásidő van.

És még valami van; az átlag nézőben is felébred a kérdés – talán a vágy is-, hogy mivel mutathatná ki, hogy ő is szereti a hazáját? Mit kellene tenni, adni, megmutatni...?

Ne töprengjünk különleges ötleteken! A választ, a jó ötletet megvilágítja egy internetes pályázat:

www.magyarhirlap.hu

www.echotv.hu

Keressük Magyarország legszebb települését!

Nos, ebbe a pályázatba a győzelem reményével Balatonberény ma nem nevezhetne be. Ebben senki sem kételkedik. De abba a kiíratlan pályázatba igenis benevezhetünk, hogy ne hagyjuk falunkat sorvadózni! Nem kell mindenhez csak pénz! Tenni akarás kell! Igény a rendre és a szépre! Önkritika kell, önbecsülés és faluszeretet!

Tipp: Vállaljunk önkéntes védnökséget: - egy-egy lakatlan házeleje - egy gazdátlan sír a temetőben - kiszáradó út menti virágládák - hanyagul körbenyírt fatövek, villanyoszlopok - elgazosodó virággruppok - járdára kihajló, szemkicsapó faágak.... felett. Ne mutogassunk a közmunkásokra, tessék ők a magukét, - segítsünk be nekik!

Aztán, a vasútállomás látványa! Tudom, a MÁV dolga. De az van ott kiírva, hogy BALATONBERÉNY. Az a látvány minket, a falunkat minősíti!

Vannak örömteli jópéldák a gondozott udvarok, a virágos előkertek látványán kívül közterületen is: a temetőszarki sziklakert, az egyház közösségi ház előkertje... önkéntes kezeiktől szép és gondozott!

Íme egy hirdetés:

Keresem azokat az önkéntes társakat, akik segítenek a székelykaput rendbe tenni: a tetőt letisztítani, az oszlopokat lekaparni, átglettelni és az egészet lefesteni. Egy társam már van, még legalább kettő kellene (két férfiú)!

A munka megkezdése előtt egy kérés az önkormányzathoz: Vágassák ki a kapu mögött lévő – amúgy is veszélyes – teljesen elszáradt fát!

Önkéntesek jelentkezése: Bárhol, bármikor megszólíthatnak, akár telefonon: 377-112.

Jelige: Balatonberény, szeretlek!

Tóth Lajosné

Kedves Berényi Olvasók!

Szomszédi szeretettel köszöntöm Valamennyiüket azon alkalomból, hogy a „Balatonberényi tükörkép” nevű, ötödik éves újságjukban a szomszéd okán, jogán és kötelességén szót kérjek. Teszem ezt jó szomszédként, akinek a részbeni közös sors folytán számos mondanivalója van a középkortól a máig, (sőt somolyogva még a 7 millió éves masztodonunkat is említhetem, aki vagy ami elcsatangolhatott élelemért és udvarolni a még híre sem volt Balaton térségébe, s így őslényünket is szinte közösnek tekinthetjük).

Előzőek bizonyítására szabad legyen itt rögtön hivatkoznom a 2006-ban megjelent helytörténeti könyvemre, melynek belső teljes címe: Balatonszentgyörgy a második világháborúban, alcíme; „A berényi közös szőlőhegyen a halál kaszált”.

Ajánlás: „Ajánlom e munkámat azok emlékének, akik a berényi közös szőlőhegyen menedéket reméltek, és e tévedésükért az életükkel fizettek.”

A közös sorsra utal az is, hogy e könyvem címlapján Balatonszentgyörgy a II. világháborúban meghalt áldozatainak emlékműve látható, a hátsó borítón pedig Darvas Imre berényi lakos pincéje, melyben 1944. december 7-én, a front idején agyonlőve találták Tóth (Csige) Antalt (1919-1944).

A közös sorsra utal: A berényi hegyi front főszereplői c. táblázat is a 4. oldalon.

„Háború van ...”

Háború van most a Földön egész világra lángoló.

Pályáján megriadva perdül e vértől ázott sárgolyó.

Csatákban hány szív roskad össze, és itthon mennyi gyász zokog,

Most megsokasodnak az árvák, s az özvegyasszonyok.

(emlékezetből idézve)

Kedves Olvasó! A mai idős nemzedék legmegrázóbb élménye a második világháború. Akkor az valamiképpen mindenkit érintett, hiszen a családok sokaságának kellett aggódnia fronton lévő, örök veszedelemben forgó szeretteiért. Sőt e front falvainkat is elérte, megtépte, s hónapokig itt időzött szüntelen rettegéssel, áldozatok követelésével.

Magunkkal és az utókorral szembeni erkölcsi kötelességünk, hogy falunk, falvaink történetének e keservesen megélt fejezetét, a helyünkbe jött háború eseményeit a feledéstől megóvjuk! Nem azért, mert szép volt, hanem azért, mert igaz. Egy darabja a kornak, egy darabja az életünknek, ezért ezt csak a mi nemzedékünk adhatja.

Már e bevezetésben megjegyzem, hogy a szomszédos Balatonberény gyakori említésének oka, hogy falvaink közös szőlőhegye – ahova 1944. dec. elején benyomult a front és aratott a halál – Balatonberény közigazgatási területéhez tartozik és berényi hegynek nevezik. Ezen túlmenően is a két falu akkori legsajnálatosabb eseményei nagyjából összefüggésben történtek, melyet a rokonság és a közös sors tesz érthetővé. (Bizony, a négy berényi és az öt szentgyörgyi polgári személy agyonlövése együtt vagy egymás közelében történt.)

A valóságghú történet megírásához több alkalommal is fölkerestem a két falu akkori eseményeinek élő szereplőit, családtagjait. Sok-sok személyes és telefoni beszélgetésből áll össze a történet, amely így, akár közös munkának is tekinthető.

Nagy segítséget kaptam a berényi Historia domusban, amely hitelesen ábrázolja a kort és az eseményeket.

Köszönöm Önkormányzataink segítségét. Szeretném, ha a második világháború kora közös sorsának jelen, hitelességre törekvő megörökítése is hozzájárulna a két falu további jó együttműködéséhez!

Jólesően emlékezem Veress D. Csabára, az országosan ismert hadtörténeti íróra, aki készségesen segített katonai kérdésekben.

Jól esett a megyei levéltár megnyilvánuló segítőkészsége, melyet különösen Jáger Márta főlevéltáros révén kaptam.

S itt emlékezem halála alkalmából tisztelettel a Megyei Levéltár volt korábbi érdemes igazgatójára, Kanyar Józsefre, aki a helytörténeti kutatók emlékeiben megérdemelten tovább él.

Csak remélhetem, hogy az utókor e munka felhasználásával is jobban megismeri saját történelmét, e korban élt ősei sorsát!

Ideírom, de nem mentegetődzésül, legfeljebb megértést kérve: mi akkor, 1944. decemberében

így értettük a sorsba vágó kérdéseket. Ilyen és ilyen válaszokat adtunk tetteinkben azon frissiben. A csak utólag rossznak bizonyuló feleletekre ráment többek élete. Háború volt! Végezetül megköszönöm a Sorsnak, hogy megengedte nekem, alámerülő nemzedékünk e változatos korának, helyi történéseinek hiteles megörökítését.

László István
helytörténeti kutató

Nagyerejű angolszász repülőtémadások Németország, majd 1944. március 19-e után hazánk ellen is

Egy helytörténeti esemény kapcsán említem a 2. világháború sorsát nagymértékben megpecsételő, pusztító erejű légitámadásokat.

1944. június 14-én vagyunk. Már öt éve tart a II. világháború. A fogyatkozó tengelyhatalmak gyengülő erővel feszülnek szembe az egyre inkább erőfölénybe kerülő angolszász szövetségesek légierijével. Olaszország kilépett a tengelyhatalmaktól, és hogy a Horthy-Magyarországnak erre ne legyen lehetősége, Hitler Németországa 1944. március 19-én megszállta hazánkat.

A keleti-front közeledik, már sikernek csak a sikeres elszakadó mozdulat számít.

Az amerikai-angol félelmetes légierő az olaszországi támaszpontjairól naponta repült át felettünk Németországot bombázni, de hazánkat a németek megszállásáig nem támadta. Azt követően viszont, igen. Az angolszász légierő majdnem naponta repült át felettünk. Az úgynevezett „Liberátor” („felszabadító”) óriásbombázók 50-es csoportokban, nagy magasságban (kb. 10 km) repültek, nagyjából két-törzsű vadászgépektől kísérve. Oly sok géppel támadtak, hogy hanyatt fekve is el lehetett fáradni számlálásukban. Hat-hétszáz gép is előfordult, délután pedig zavartalanul jöttek vissza, mintha hazánk légterét kibérelték volna. A mély és mindent betöltő monoton motorzaj és a védtelenség érzése bizony idegtépő volt. Akkor már a légierő alig-alig szállt szembe a fölényes túlerővel.

Ekkor lehetett itt-ott hallani falunkban is egy születő vallásos népi hiedelmet: Székesfehérvárt nem tudják bombázni, mert azt védi az ott eltemetett, erényes életű Kaszap István. Tudni vélték valami kinyúló felhőkarról. – Bár csak igazolta volna magát a hiedelem! Sajnos, szőnyegbombázás sújtotta ezt a várost is. (A kéthelyi Mika Lajos, későbbi távirász társam ezt a székesfehérvári állomáson személyesen élte át.)

A túlerő ellenére itt, a Balaton térségében néhány légi csata azért történt.

Ilyennek tekinthető az 1944. június 14-i (péntek) is, amely egy Liberátort megsebesítve visszafordulásra kényszerített. A szép fényes időben jól lehetett látni az egyedül szálló gép hátuljából szivárgó füstcsíkot, majd az elváló három fehér pontot, a három amerikai repülő katonát az ejtőernyővel, akiket téves egyszerűsítéssel ejtőernyősöknek mond a lakosság. A Csillagvártól (akkor még Diós) délkeletre, az első állé térségében, az erdőszél közelében értek földet a fegyvereiket eldobáló amerikai katonák. Mire leértek, már a mezőn dolgozók jelentős csoportja gyűlt össze. A nagyobb leventék vagy felnőttek közül valakik a levente század ólomgolyós cellozó puskáival (Összesen négy volt.) mentek a színhelyre, de felhasználásukra természetesen nem került sor. Az elmúlt hetek súlyos magyarországi légitámadásai után az összeverődött sokaság dühösen, türelmetlenül, de nem lincs-hangulatban fogta körül a védtelen amerikaiakat. Kisebbség heveség azért előfordult. (Elcsattant két kisebb pofon. A csősz pedig hivatali fokosával alig visszafogható dühvel, fenyegető mozdulatokkal néhány centire a fejtől, sziszegte: Az anyátok ..., kellett nektek eljönni ilyen messzire, bombázni a magyar népet?) A közben odaérkező uraság a csendőrökkel védelmébe vette a már foglyoknak tekinthető katonákat, akiket a marcali csendőrök előbb a kastélyba, majd Marcaliba vittek magukkal. További sorsukról nem tudunk. Magam szabadnapos vasutasként az állomásról láttam a kiugrást, s így biciklivel a földet-érés utáni percekben magam is a helyszínen voltam. Két katona Sávoly-Sámson között ugrott ki, a gép pedig Csákány térségében zuhant le.

Szorosan nem kapcsolódik krónikánkhoz a falunk szülötte Cserny Miklós (23 éves) vadászipülő háborús tevékenysége, de hőstetteivel, legendás akaraterejével és falunk szeretetével megérdemli említését, megbecsülésünket!

László István
helytörténeti kutató

Az én jegyesem él

Szentgyörgyi Jánost János úrnak hívták nem csak Szigligeten, de szerte az országban. Mindenki ismerte. Katonai bátorsága, vagyona által nagy tiszteletnek örvendett. Mátyás király meghitt emberének és bizalmasának a hírében állt. A király annyira bízott benne, hogy megtette Erdélyben vajdának. Itt kezdődött a baj. Az urak zúgolódni kezdtek, mikor Mátyás adót vetett ki a nemességre, és János úr meghallgatta őket. Sőt szította is a lázadókat, aminek az lett a vége, hogy a nemesurak összeesküdtek, és fegyvert fogtak a király ellen. Le akarták dönteni a trónról, és János urat akarták odaültetni. Mátyás nyolcezer lovassal szétverte a zendülőket. A főkolompósok leborultak királyuk előtt és kegyelemért könyörögtek. Mátyás bölcs király volt. Tudta mi a bűnbocsánat, s azt is, milyen ereje van a kegygyakorlásnak. János urat magával vitte Budára. Semmi jelét nem adta a neheztelésnek, csupán szemmel tartotta. Ez a jóság jobban megtörte Szentgyörgyit, mintha a királyi ítélőszék elé kellett volna állni. Napról-napra esett össze. Csak lézengett a várban. Láta ezt a király is, s hazaküldte Szigligetre. A kevély, szálegyenes, katonás tartású férfira rá sem lehetett ismerni. Megőszült, összegörnyedt, a szégyen belülről emésztette, az ereje is elhagyta.

Fia, László eljegyzését ünnepelték a csobánci várkapitány lányával Gyulaffy Rózsával, mikor porfelhő verte fel az utat, melyből Kinizsi Pál alakja rajzolódott ki. – A török végigrabolta Erdélyt! A király harcba hívja kegyelmeteket! – kiáltotta lováról. Szentgyörgyi László apjára nézett, s úgy olvasott a szempárból, mint a nyitott könyvből. János úr az életét adná, ha elmehetne harcolni, ha lemoshatná ezzel a szégyenfoltját. De nincs ereje. László megcsókolta mátkáját, és felállt. Ülve maradhatott volna. Egyetlen fiaknak felmentés járt. De ő csak az apját látta, s tudta, mennie kell, helyette. – Megvársz-e? – kérdezte Rózsát. – Megvárlak. – felelte az.

Ezen az estén hamarjában még egy frigy megkötetett papíron. Gyulaffy Hajnalt jegyezték el Varjas Andrással. Orbán deák rögzítette írásban a hozományt, majd a szülők ellátták kézjegyükkel az okmányt. A szülők távozása után Andris félrehívta a deákot. – Ötszáz aranyat kapsz, ha helyén van a szíved. – suttogetta. – Ötszáz aranyért a pokolba is lemegyek, és kopaszra nyírom az ördögöt. – felelt az. – Én kevesebbet kérek, deák. Nekem Csobánc vára kell! – Elkésett úrfi. Csobánc vára a legidősebb Gyulaffy lány járandósága. – Tudom. Nekem Rózsa is kell! – Erre hamarabb kellett volna gondolnia. Ő már Szentgyörgyi Lászlóé! – No, őt kell az utamból eltakarítani! – mondta András eltökélten. – László úrfi erős, mint a vas, fürgé, mint a gyík. És úgy bánik a karddal, mint senki más. – vont össze szemöldökét Orbán. – Ezt én is tudom. De, a csatatéren...egy alkalmas pillanatban...ha ott áll a háta mögött valaki egy karddal... - csörrentette meg bugyellárisát a deák orra előtt. Az felnyögött, eltette a vászonzacskót, s elvegyült az útrakészülők sorai közt.

A szigligeti toronyszoba ablakaiból mind a négy világtáj felé nyílt kilátás. Rózsa nem tudott szabadulni az ablakaitól. Körbejárt és várt. Sokáig várt. Aztán egyszer feltűnt egy magányos lovas. Farkas Józsi hozta a négyrét hajtott, pecséttel lezárt levelet. A szerelmes levél 1479. augusztus 7-én kelt Cegléden. A bal sarokban ott volt titkos jelük – egy lakat – a borítékon a pecsét. Már az eljegyzés előtt egy évvel találkoztak titokban. János úr – ha nem szól közbe a zendülés – sosem egyezett volna bele ebbe a frigybe. László – a bizonyosság kedvéért – mindig egy lakatot rajzolt leveleire. A következő a Királyhágóról jött, majd Szendrő alól. Aztán megritkultak, párszavas haditudósításokká váltak, a végén elmaradtak. Szájról-szájra járt a hír, hogy Kinizsi és Báthori bekerítette, szétverte a török sereget. S, hogy takarodik ki a török Erdélyből, de levél nem jött. A badacsonyi szüret napján érkezett haza Orbán deák. Ő hozta a pecsétetes levelet. A haldokló katona Orbán deáknak diktálta tollba utolsó akaratát, miszerint Varjas Andrást válassza férjül. Rózsa ájultan esett össze, belebetegedett a rossz hírbe. Ágyánál mindennap felkereste valaki, igyekeztek rávenni, hogy teljesítse László kérését. Hajnalka sírva kérte erre, elmondta, lemond Andrisról, nem neheztel érte. De Rózsa hajthatatlan volt. – Az én mátkám él. – felelte mindenkinek. S így is gondolta. A levélen rajt volt ugyan a pecsét, de hi-

ányzott róla a lakat! – Holtodig egy halott mátkája akarsz lenni? – fakadt ki az apja. – Az én mátkám él! Ez a levél hazug és hamis atyámuram, hiányzik róla a jelünk. – rebegte. Gyulaffy azonnal hívatta Orbánt, s felelősségre vonta. Az benyúlt a zsebébe, s kitette Szentgyörgyi pecsétgyűrűjét. – Csak azért nem adtam oda eddig, mert nem akartam súlyosbítani a gyászod. Ezt a halott Szentgyörgyi László küldi. Én magam húztam le az ujjáról. – Az én jegyesem él! – tápázkodott fel Rózsa az ágyban.

Szentgyörgyi Kinizsi seregével, annak bal szárnyán harcolt. A harmadik összecsapásnál erős ütést érzett sisakján, s lefordult a lóról. Ezután nem emlékezett semmire. Tizenhét nap feküdt eszméletlenül Szászvárosban. Egy idős román házaspár ápolta. Késő ős lett, mire erőre kapott. Azonnal indult. Átúsztatott a Tiszán, a Dunán, a Sió csak egy ugrás volt. Kenese fölött, egy domb tetejéről pillantotta meg a háborgó Balatont, Csobánc ködben úszott. A felvonóhídon lova összerogyott. A toronyban kong, kong a lélekharang! A toronyszobában az ágy körül térdel, imádkozik a Gyulaffy család. Zokogva borul az ágyra. – Az én jegyesem él! – suttozja Rózsa utolsó leheletével a fülébe. Füttyülve kavargodni kezd a szél. Zúgja, sistergi szerteszét: Az én jegyesem él!

Lipták Gábor nyomán

Csiri

A mentor

Gáspár Antal szombathelyi lakos, a falusi élet közösségi színterében, Berény egyik kiskocsmájában figyelt fel a színes egyéniségre. Arra az emberre, aki a kisfröccse mellett üldögélve, a görög mitológiáról, a római istenekről mesélt hallgatóközönségének. Nem éppen megszokott témákról. Érdekelni kezdte az ember, a művészete. A sok félkész festményből a Balatoni vihar ragadta meg az egész családot, mely befejezése után a nappali falára került. S az igazi döbbenet ezután következett, a kép minden szögből mást- és mást mutat! A Vulkanusz és Vénusz igazi remekmű volt! Márai Sándor mintha csak erről írta volna az alábbi sorokat: „Az élet tartalmát a nagy feszültség, az alkotás pillanatai jelenítik meg, nem pedig a létezés kalendáriumi időszaka.” Egyre gyakoribb vendég lett hétvégenként a műteremben. Egyre jobban lenyűgözte az ecset által felsejlő táj látványa, egyre jobban érdekelte a művészet szépsége. S az addigra baráttá vált művész csak beszélt és beszélt, magyarázta a technikákat, mesélte az életét. Így jött szóba a hosszú ideje Budapesten hanyolódó, gipszből megformált Kossuth-fej, melynek bronzból való kiöntésére nem volt pénz. A mentor vette a fáradságot, felautózott érte a fővárosba. Hazafelé kavargottak a fejében a gondolatok. Balatonberény, Kossuth Lajos utca, Kossuth tér, Kossuth szobor! Ezt meg kell valósítani! Az önkormányzat társ volt ebben, felkarolta az ötletet. A barát közelgő hetvenedik születésnapja alkalmából merült fel benne egy reprezentatív kiállítás gondolata. Hogy is tudná ennél méltóbban köszönteni az alkotót! S elkezdődött a képek zsűriztetése, a Balatoni Múzeum megkeresése, a szervezés ezernyi apró mozzanata. Az öröm az öröm végső fázisában következett. A kiállítás megnyitójának műsorára felkért berényiek nemet mondtak! Hogy nem kellett vidékről szereplőket hívni, azt Zsimoly Dorottyának, valamint Koczás Magdolnának és tanítványainak, az Országos testvéreknek köszönhető. Aztán borúra jött a derű. Balatonberény megmutatta magát! A várakozást messze felülmúlta a megnyitón megjelenetek létszáma. Közel száz fő, s ennek zöme berényi volt!

Köszönet Gáspár Antalnak, amiért egy értékes embert – a sok közül – szerény, csendes kisközségből felkarolt. Köszönet az anyagi- és fizikai áldozatért. Köszönet azért, hogy mi berényiek büszkékké lehettünk és lehetünk a mi Művész Lacinkra. S büszkékké lehetünk műveire, mellyel önmagán kívül Balatonberénynek is szerzett ismertséget és elismertséget, a berényi csodálatos táj vászonra való megörökítésével. Ezúton kívánunk neki jó egészséget, aktív életet hetvenedik születésnapja alkalmából. „Csak kétféleképpen élheted az életed. Vagy abban hiszel, hogy a világon semmi sem varázslat. Vagy pedig abban, hogy a világon minden varázslat.” /Albert Einstein/

A mentor gondolatai alapján

Csiri

KOLDUSBOTON, TÖRÖTT MANKÓN...

A következő éjszakán már a foglalt szálláshelyre értünk, ami a hegy lábánál épített faházakban volt, nagyon szép környezetben, egy széles, zúgó Küküllő mellett. Mindennapra volt programunk, a reggeli után csak késő este értünk vissza.

Erre az időszakra esett egy kimerítő gyalogtúra a torjai büdös-barlanghoz (1053 m magasságban van.) Jó lábakkal másfél órás út, de nekünk sok hosszú pihenővel lényegesen tovább tartott. Szépen formált, íves bejáratán belül padokon ülve lehet gyógyulni. A mérgező kénhidrogén reumatikus fájdalmak gyógyítására használható. (Lehajolni nem szabad.) A hegyről leérve a Szent Anna-tóhoz indultunk. (Ide is - kissé lejtős úton gyalogsétával lehet lejutni a parkolóból.)

Az előre foglalt szállásunkon kaptunk egy ajándék vasárnapi kirándulást a Csorgó-kőhöz. Az elnevezés nem sokatmondó, annál nagyobb volt a meglepetés, amikor megláttuk a kb. 7 m magas, széles kőfalon két lépcsőben lefolyó vizet. A „holdjáró” járgány, - amivel a szállásadónk utaztatott minket - nagy kődarabokon, kőfolyamokon is akadálytalanul tudott közlekedni. 10 órára értünk a közeli pár házból álló színmagyar-lakta falu Székelyvarság szentmiséjére. A kis falu nagy temploma megtelt. Hagyományos módon a férfiak (kb. 50-en) - a jobb oldalon, az asszonyok és fiatalok a bal oldalon és a férfiak mögötti üres padsorokban ültek. Kb. 20 fiú és lány ministrált. A szentmise az énekes Úrangyalával végződött. Csodálkoztunk, hogy egy szokványos vasárnapi szentmisén is megtelik hívekkel ez a nagy templom. Akkor eszembe sem jutott, hogy a szállásadónktól erre rákérdezzünk.

Hogy miként telt meg ez a templom a kicsi falu lakosságából, arra a Duna TV folyamatosan látható „Hazajáró” c. műsorából kaptunk magyarázatot. Ebben az adásban a történelmi Magyarország tájegységeit, természeti értékeit többnyire túraútvonalakon járja be két fiatal. A május 6-i és az azt követő adásban éppen Székelyvarságon jártak. Ebből a műsorból tudtuk meg, hogy a falu tulajdonképpen szórványtelepülés, amit mi láttunk a templom mellett, az csak a faluközpont volt. Ezenkívül 77 km² 7 úgynevezett „tanyabokor” van. Az ottélők gazdasági csaknem teljesen önellátóak. A helyiek úgy mondják: Székelyvarság akkora területen fekszik, mint a román főváros, Bukarest csaknem kétmillió, hanem csupán 1500 lakosa van. Hát ezekből a „tanyabokrokból” indultak el gyalogosan a vasárnapi misére a varságiak. Bizony gyalogosan, mert a templom mellett egyedül csak a mi „vesekőrázó” járgányunk állt.

A tv-műsorban a két fiatal a helyi túravezető kíséretében végigjárta a tanyabokrokat is. Idézet a műsorból: „Ez a település a kristálytiszt patakok, számtalan bővizű forrás, az üdítő levegő, a szennyezetlen talaj, a sokszínű növény és állatvilág földje. Utcája a vadregényes fenyveserdőben, zúgó patak mentén halad, majd egy bámulatos vízesést alkot. Ez a székelyek vízesése, a Csorgó-kő - amit a személyes találkozás után, nagy örömünkre ismét láthattunk a „Hazajáró”-ban.

A következő nap egy másik útvonalon indultunk el hazafelé. A parajdi sóbánya mélyére autóbusz vitt le. (Lent hatalmas termék, só-falakkal, kápolnával.) De gyalogsétával megnéztük a felette elterülő eső-vájta sóhegyeket is.

Marosvásárhely következett, majd a közeli Marosszentanna. Hófehér, arányos, nemrég kívül-belül restaurált református templomában itt is feltárták a vakolat alatti korabeli - XIII. sz-i - Szt. Annáról festett freskókat. Képtelenség lett volna minden fennmaradt ősi templomnál megállni, ezért „csak” azokat céloztuk meg, ahol feltárt freskók, vagy XIV-XV. sz-i szárnyasoltárok voltak. Sok régi kastélyt is láttunk. Az egyikben a visszatelepült 80 éven felüli bárónő vezetett végig - nagyon szívélyesen minket. Még nincs lakható állapotban, így a kastély melletti kis

házban lakik mérnök fiával, aki éppen nem volt otthon. (A pityókát – krumplit - takarították be a falubeliekkel a visszkapott birtokról. Sajnos sok régi kastély már nagyon lepusztult, helyrehozhatatlan állapotban volt.

A gyergyószárhegyi Lázár - kastély csipkézett fala különleges, egyedi építészeti látványosság. A Görgényi - havasok és a Kelemen - havasok közötti elragadó szépségű, szurdokszerű szorosban hosszasan követtük a zúgó Marost. Borszéken és Erdély különböző pontjain a foglalt borvízforrásokat kóstoltgattuk.

Gyulafehérvár történelmi központját éppen felújítják, így nem látogatható. Egy szomorú véletlennek tudható be, hogy a székesegyház elhunyt kántorának temetési szertartása éppen ottjártunkkor volt, így be tudtunk menni a bazilikába, amit már a restaurálás utáni állapotában láttunk. A Hunyadi - család kőkoporsói - nemzetiszínű szalagokkal díszítve, - a felújítás után éppen olyanok voltak, mintha most faragták volna a köveket.

A székely-magyar emlékhelyeket (Fehéregyházán, Aradon vagy Orbán Balázs, Tamási Áron emlékhelyeit, Marosvécsen a Kemény-család kastélyparkjában Kemény János sírját sok-sok óriás-csokorba kötött nemzetiszínű szalag, koszorú díszíti. Az odalátogató magyarok szalagtekercseket visznek magukkal, hogy a sok emlékhelyhez mindenhol jusson belőle. Nagy változás volt ez az első utunk óta. Elmúlt az az idő, amikor a gazdaságban használt régi, piros-fehérvörös fonatú kenderkötél is ok volt a megtorlásra. Az emberek nyíltak, őszinték. Mint mondták: Tudják, hogy csak saját összefogásuk erejére támaszkodhatnak.

Hogy mi a véleményük? Idézem:

- Biztos, hogy az érintett ...xy... államférfiú neve, mint sok más „hírhedt” emberé megmarad az emlékezetben.

- Ezekről, akik beadagolták a népnek ezt a képtelenséget, nem remélünk bocsánatkérést, de még megbánást sem. Oly távol áll tőlük a lelkiismeret, mint Makó Jeruzsálemtől.

- Megkérdezték-e önmaguktól? Mi lenne, ha én éltem volna kisebbségben, mint másodrendű állampolgár és nekem kellett volna megélnem egy ilyen döntést?

- Nagyon sokat jelent nekünk, hogy az anyaországból tömegével látogatnak hozzánk.

A kisebbségben élő magyarok esetében az egyes érintett országok pártjainál – választási győzelmük érdekében – a nacionalizmus is megengedett. Így sajnálatos, de szélsőséges csoportok ezen is felbuzdulva szabadon végezhetik erőszakos tetteiket:

- A híradásokból ismerjük a változás óta Erdélyben történt ilyen eseteket.

- A magyarveréseket a délvidéken.

- Ukrajnában a Vereckei-hágó magyar honfoglalási emlékművének folyamatos rongálását.

- A szlovákiai Malina Hedvig ügyet és most a magyar állampolgárság felvétele miatti kirekesztést.

Véletlen lenne, hogy a határontúli össz-magyarság lélekszáma a Trianon utáni (1920.VI.4. – 2012.VI.4-ig) 92 év alatt egyharmadára csökkent?

A rendszerváltozás óta legalább beszélhetünk ezekről a sérelmekről. Hogy előtte miért nem lehetett? Mert az érintett országok (velünk együtt) a „legyőzhetetlen béketábor” tagjai voltak és ez megbolygatta volna a „megbonthatatlan” barátságot. A népi demokráciában voltak - "példák statuálásával" - jól bevált módszerek, így megtanulhatták az emberek, mi az, amiről nem lehet beszélni, vagy hogy lehet besúgóként jó pontot szerezni.

Vége eljött az az idő, amikor határonkívüli magyarok – ha kéri – törvényes magyar állampolgárok lehetnek. Kellett – és már régen kellett volna – ez a gesztus, mert lelki tartást és támogatást nyújt az ottélőknek.

A berényi templomban az adventi rorátékon (hajnali miséken) az esperes úr mindig azzal kedveskedik, hogy mintegy jutalmul a korai részvételért kioszt régebbi, megmaradt egyházi újságokat. A kaposvári egyházmegye lapjában olvastam egy leköszölt olvasói levelet

KÉT SZELET KALÁCS címmel

"Túrázásaink során a székyderzsi erődtemplom falánál induláshoz készülődtünk, amikor megállt mellettünk egy fekete ruhás, fejkendő, hajlott hátú néni. Egészséget kívánt, majd megkérdezte honnan jöttünk. Amikor válaszoltunk, ezt kérdezte:

- És Magyarország tényleg olyan szép, amilyennek mondják?

Nem várta meg a választ, hanem hiba nélkül elmondott egy hosszú Petőfi idézetet.

Azután elmondta, hogy 88 éves az idén. És, hogy fogadjunk el tőle valamit. A szatyrában volt pár tojás és négy, azaz négy szelet kalács. Ebből kettőt nekünk adott, hogy osszuk el. Egészséget kívánt, és elcsoszogott.

Egy bűdös kukkot nem tudtunk szólni. Én pedig leültem a székyderzsi Erődtemplom falához, és olyat tettem, ami rohadtul nem illik bele egy 40 körüli, erősen borostás túramotoros imidzsébe.

És arra gondoltam, hogy milyen jó lenne, ha az itthoni, magukat bal és jobboldali politikusnak nevezők csak egyetlen egyszer jönnének el ide. és hallgatnák meg, ahogy egy 88 éves, görbe hátú öregasszony őszintén Petőfit szaval a boltból hazafelé, és négy szelet kalácsból kettőt odaad vadidegen embereknek. Talán elszégyellnék magukat, pont úgy, ahogy akkor, ott, én. Talán elgondolkoznának azon, hogy vajon ki és miért tette őket oda, ahol vannak, és hogy mi dolguk a világban."

A cikkel kapcsolatban megjegyzem, jobb lett volna, ha a baloldali politikusok népszavazási eljárás előtt élik meg ezeket a találkozásokat. Most is mehetnek, de féltő, hogy a határon túli magyarok - akik a Duna-TV-ből ismerik - felismerik őket. Viszont, ha látássérült a 88 éves néni (és nincs nála szemüveg) biztos, hogy nekik is ad kalácsot és elszavalja a Petőfi verset:

Magyar vagyok, magyarnak születtem...

De ha éppen Fenyőkúton járnak, elgondolkozhatnak az ottlévő székykapura vésett eskü szövegén is:

„Vagyunk, kik voltunk,
Leszünk, kik vagyunk,
Isten minket úgy segítjen!”

Az utolsó éjszakát ismét a makói szálláson töltöttük. Vasárnap reggel Makóról a szentmise után Ópusztaszerre indultunk. Régen már jártunk az emlékparkban, de akkor még a Feszty-körképet valahol raktározták. Ez a festmény egy olyan lélegzet-elállító csoda, amit - ha csak egy kis lehetősége van az embernek - egyszer életében meg kell néznie.

Az eredetileg 3 hétre tervezett programot úgy sikerült alig több mint két hét alatt végigjárni, hogy az első naptól az utolsóig végigkísérte utunkat a csodálatos nyári időjárás. Folytatása következik.

Mátrai Anna

Marcipán „beszél”

Megeshet, hogy korábban már utaltam rá, hogy Marcipán bizonyos esetekben különös hangokat ad ki, de úgy érzem, hogy a jelenség most már megérdemel egy külön esszét.

Természetesen nem arról van szó, hogy ebünk jól artikulált szavakkal fogalmazza meg a közlendőjét. Sokkal inkább arról, hogy anyukám szavait idézzem: „épp csak meg nem szólal”.

Ugyanis kiskutyánk mostanra már rájött, hogy ha akar valamit, akkor kevés a korábbiakban bevált jólnevelten-leül-szépen-néz-pacsit-ad póz, mert ezt már megszoktuk, és viszonylag könnyű úgy tenni, mintha észre sem vennénk. Egyszerűen „véletlenül” épp másfelé nézünk, vagy odébb megyünk pár lépéssel. Így Marcipán arra kényszerült, hogy újabb stratégiát dolgozzon ki érdekei érvényesítésére. Megtartotta persze az előbb említett „jókutya” mozdulatsort, ám kiegészítette egy enyhén idegesítő nyüszögéssel. Nem is nyüszögés tulajdonképpen, inkább tényleg olyan, mintha mondani akarná, mit szeretne, csak nem képes a megfelelő hangképzésre. Ilyenkor aztán egy idő után vagy nem bírunk ellenállni neki, mert „olyan aranyos”, vagy pedig annyira idegesítő hallgatni a nyöszörgést, hogy egyszerűbbnek tartjuk megadni neki, amit akar. Szép kis nevelés, mondhatom!

Eleinte csak különleges alkalmakkor vetette be az új módszert, mint például ha édesanyám evett valamit, vagy én, - de ez ritkábban fordul elő, mivel én következetesebb vagyok, és nem adok az asztalról a kutyának ételt, mert tudom, hogy az nem való. Legfeljebb ha épp vacsorát készítek magamnak, és van a hozzávalók közt valami húsféle vagy van otthon pogácsa, mert az Marcipán kedvence...

Látva azonban, hogy mutatvány kiválóan működik, manapság Marcipán előszeretettel alkalmazza minden olyan esetben, amikor gyorsan célt akar érni. Például ha be akar jönni a házba, vagy ki akar menni onnan, sőt most már azt is így jelzi, ha sétálni akar menni... A legdurvább viszont az, amikor így jelzi, hogy hangos a tévé, most már kapcsoljuk ki, mert őkutyasága aludni akar. Ez komolyan megtörtént nem is olyan régen! Amint elzártuk a készüléket, Marcipán békésen lefeküdt, és kisvártatva már édesdeden alukált.

Mielőtt még bárki azt gondolná, hogy nálunk mindig az van, amit a kutya akar, ezúton közlöm, hogy ez egyáltalán nem igaz! Mert ebünk igenis szigorúan van tartva, nem mehet fel sem az ágyra, sem a kanapéra, nem ehet az asztalról, sőt a szobába sem jöhet be! Na jó, utóbbi alól akkor van kivétel, ha nagy vihar van odakint, mert nagyon fél a villámlástól és a dörgéstől. De amint elcsitul a zivatar, ki van tessékelve. Más kérdés, hogy általában nem hajlandó kimenni... mondhatom neki, hogy „aranyos Marcipán, elmúlt a vihar, fáradjál most már kifelé”, nem használ. Ahogy azt sem, hogy „takarodjál kifelé, te bűdös dög!” – mondjuk ezt nem is szoktam komolyan mondani neki... És én meg hogyan emeljek fel egy ötvenkilós kutyát?!

Szóval így élünk mi hármacskán, néha küzdelmesen, de annál nagyobb szeretetben. Marcipán már hozzánk idomult, mi meg hozzá.

Bató Bernadett

Nyugat Balatoni Regionális Vízvezeték Balatonberény és a Zala híd közötti szakaszának rekonstrukciója

Társaságunk egyik stratégiai célja a szolgáltatás-biztonság javítása, ezért határozott a Nyugat Balatoni Regionális Vízvezeték, Balatonberény és a Zala híd közötti szakaszának rekonstrukciójáról. A munkálatok a munkaterület átadással, 2012.05.14-én kezdődtek meg, amelyre a Tisztelt Önkormányzatot is vártuk.

A kivitelezési munkákat két szakaszra bontottuk, az első 2012.05.14-én indult és 2012.06.15-ével végződik, majd a második szakasz a nyári csúcsidőszak múltával 2012.09.15-én kezdődik és 2012.10.30-val zárul.

Ez idő alatt 3550 folyóméter ivóvíz vezeték bélelését és több mint 630 folyóméter új ivóvízvezeték építését fogjuk elvégezni.

A kivitelezési munkák ideje alatt az ivóvizet a Fonyódi vízmű szolgáltatja, az Önök településén is.

Ezúton kérjük a munkálatok során esetlegesen fellépő kellemetlenségek miatt a Tisztelt Önkormányzat és a Lakók türelmét!

Tisztelettel:
Raab Gábor, projektirányító

Labdarúgás

Elismerésre méltó teljesítményt nyújtva a negyedik helyen végeztek labdarúgóink a 2011/2012. évi bajnokságban. Ifistáink a tizenharmadik pozíciót szerezték meg.

Eredmények:

Megyei II. osztályú bajnokság

24. forduló:

Bábonymegyer - Balatonberény 3:5 (2:2)

Gólszerzőink: Vigh Robin (3), Vörös Balázs, Gazda Gábor

U19: Bábonymegyer - Balatonberény 9:0 (3:0)

25-26. forduló:

Csapatunk szabadnapos volt.

27. forduló:

Balatonszemes - Balatonberény 2:4 (1:1)

Gólszerzőink: Vörös Balázs (2), Vigh Robin, Kocsis Norbert

U19: Balatonszemes - Balatonberény 12:1 (7:0)

Gólszerzőnk: Kővári Gergő

28. forduló:

Balatonberény - Igal 11:1 (4:0)

Gólszerzőink: Vigh Robin (4), Véghelyi Róbert, Tamás Gyula, Ilia László, Gaál László, Vörös Balázs, Kiss Péter, Gazda Gábor

U19: Balatonberény - Igal 4:9 (3:4)

Gólszerzőnk: Horváth Dávid (4)

29. forduló:

Kéthely - Balatonberény 5:2 (0:0)

Gólszerzőnk: Tamás Gyula (2)

U19: Kéthely - Balatonberény 15:1 (6:1)

Gólszerzőnk: Gombai Tamás

30. forduló:

Balatonberény - Balatonszentgyörgy 6:1 (3:1)

Gólszerzőink: Vigh Robin (3), Gazda Gábor (2), Török Gyula

U19: Balatonberény - Balatonszentgyörgy 5:12 (1:7)

Gólszerzőink: Megyeri Martin (3), Gombai Tamás (2)

SLASZ „Borsodi” Öregfiúk Bajnokság

Öregfiúk csapatunk egy győzelemmel és három vereséggel folytatta szereplését a SLASZ Borsodi Öregfiúk Bajnokságban, s lapzártakor a tabella harmadik helyén állt.

Eredmények:

5. forduló:

Balatonlelle - Balatonberény 2:5 (0:2)

6. forduló:

Siófok - Balatonberény 6:1 (5:0)

7. forduló:

Baltoni Vasas - Balatonberény 4:2 (2:1)

8. forduló:

Karád - Balatonberény: a karádiak kérésére későbbi időpontra halasztva

9. forduló:

Balatonboglár - Balatonberény 3:0 (Csapatunk kilenc fővel nem utazott el a mérkőzésre...)

10. forduló:

Balatonberény - Balatonlelle

A mérkőzés lapzártá után ért véget.

Horváth Péter

Kérjük a cikkek beküldőit, hogy a lenti határidőt lehetőség szerint betartani szíveskedjenek. A határidőn túl beérkező írásokra vonatkozóan sajnos nem tudjuk garantálni, hogy bekerülnek a szeptemberi számba.

Következő szám lapzártája: 2012. szeptember 5.

Megértésüket köszönjük: A szerkesztőség.

Olvasóinktól beérkezett kérésekre való tekintettel kérjük a cikkek küldőit, hogy amennyiben nem a saját írásukat küldik be, a forrást szíveskedjenek feltüntetni.

Köszönjük azoknak, akik ezt eddig is megtették.

Szerkesztők: Toronyi Zsolt, Bató Bernadett, Toronyiné Sifter Judit

Postacím: Balatonberény, Kossuth L. u. 28., e-mail: bbereny.tukorkep@gmail.com

Az esetleges nyomtatási hibákért elnézést kérünk.